

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Anežky Berčíkové

Tematické průsečíky v dramatické tvorbě autorů italského hnutí teatro del grottesco a Karla Čapka

Katedra teorie a kritiky Divadelní fakulty AMU v Praze

Diplomantka v magisterském studiu nenavázala na svůj výzkum výuky herectví Daria Fo z bakalářského stupně a zaměřila se na komparaci dramatiky Karla Čapka (i té, kterou napsal společně s bratrem Josefem) a italského groteskního divadla. Přestože téma není tak rozsáhlé, neboť italské groteskní divadlo se obvykle ohraničuje lety 1916-1926, přesto není snadné: předpokládá aktivní práci s italskojazyčnou primární i sekundární literaturou a dobrou orientaci v obou kulturních kontextech daného období.

Svou magisterskou práci autorka rozvrhla do sedmi kapitol, z nichž první dvě jsou věnovány představení dramatiky Karla Čapka a italského groteskního divadla v příslušném dobovém kontextu. V kapitole Metodologie se diplomantka snaží popsat teoretická a metodologická východiska důležitá pro hlavní těžiště práce – tedy pro analytickou část, v níž texty komparuje a hledá podobná témata. V porovnávaných dramatech našla tři větší zastřešující tematické oblasti, věnované loutce, masce a pohádkovým motivům (ne náhodou jsou to témata, které v italském groteskním divadle identifikoval jako stěžejní už Reinhold Grimm ve svém esejí *Masky, loutky, pohádky*), v poslední kapitole se pak věnuje ostrovu jako specifickému toposu komparované dramatiky.

Jako vedoucí práce bych chtěla ocenit samostatnost diplomantky při stanovení témat, jejich rozřazení a hierarchizaci, i při strukturování práce samotné. Zároveň oceňuji, že se při práci na textu snažila vypořádat se všemi připomínkami, ač se to někdy dařilo lépe a někdy hůře. Prvním dvěma úvodním kontextovým kapitolám by prospělo větší zaměření na těžiště práce, kapitoly vznikaly jako první bez jasného vědomí celku, a i když byly později v tomto duchu upravovány, k ústrojnějšímu propojení bohužel nedošlo.

V analytické části práce autorka vychází až na výjimky z primární literatury, protože sekundární literatura věnující se přímo komparaci děl Karla Čapka a autorů italského groteskního divadla neexistuje. Diplomantka daný korpus textů prostudovala a poctivě se snaží jednotlivá témata komparovat, ale vzhledem k minimální opoře v sekundární literatuře se ve vlastním výkladu naplno projeví jistá stylistická neobratnost a formulační nepřesnost, které byly autorce vytýkány již u bakalářské práce. Zatímco však u bakalářské práce diplomantka dovedla nakonec látku přesvědčivě zvládnout, při práci s dramatickými texty jako by jí chyběly dostatečné kriticko-analytické nástroje. Analýzy dramat a jednotlivých témat tak často zůstávají spíš popisem, do zobecnění se autorka také pouští spíše výjimečně. V této části práce se neblaze projevil i nedostatek času, protože jistým řešením by bylo vést ve vlastním výkladu větší dialog se sekundární literaturou, zabývající se dílem jednotlivých autorů, a strukturu textu ještě lépe promyslet.

Po formální stránce na práci nespátřuji žádné fatální nedostatky, byť drobné chyby a nepřesnosti se zde vyskytují. Například na s. 28 chybí poznámka pod čarou s pořadovým číslem 34, někdy se v poznámce objevuje opakuující se celý bibliografický údaj, přestože by bylo

možné použít Tamtéž (s. 15, poznámka č. 11), občas chybí v názvu díla kurzíva (např. s. 53, poznámky č. 78 a 79) či je uveden chybný název (např. *Teatro tempo del futurista* místo *Teatro del tempo futurista* Maria Verdoneho s. 31). Jde však o jednotlivosti, nikoli systémové chyby.

Závěrem mohu konstatovat, že se diplomatka snažila nesnadné zadání zpracovat svědomitě a že její práce i přes výše zmíněné nedostatky splňuje nároky kladené na vysokoškolskou kvalifikační práci, přestože jak na obsahové, tak na formální stránce práce se neblaze projevila časová tíseň, v jaké diplomantka a ostatně i vedoucí práce v poslední fázi pracovaly. Diplomovou práci proto doporučuji k obhajobě.

Mgr. Tereza Siegllová
V Praze, 13. června 2019